

ROND KEYSER EN Z-INN KAPEL

Denk aan juffrouw Scholten, die is vandaag gesmolten,
helemaal gesmolten, op de Dam.

Dat kwam door de hitte, daar is ze in gaan zitten
- als je soms wil weten hoe dat kwam.

Ze hebben het voorspeld: Pas op, juffrouw, je smelt!
Maar ze was ontzettend eigenwijs... Als een pakje boter,
maar dan alleen wat groter, is ze uitgelopen, voor het paleis.

Enkel nog haar tasje lag daar in een plasje...

Alle kranten hebben het vermeld op de eerste pagina.

Kijk het zelf maar even na.

Ja, daar staat het, kijk maar: dame smelt.

Die arme juffrouw Scholten... helemaal gesmolten...

Als dat jou en mij eens overkwam...

Laten we met die hitte overal gaan zitten...

maar vooral niet midden op de Dam.

ZOMER 2023

Voorwoord en Inhoudsopgave

De maand juni stond in het teken van het theaterspektakel BLITSKIKKER. Maar liefst zeven keer werd het stuk voor publiek uitgevoerd, telkens voor volle en tevreden zalen. Toen wij planden om het 400-jarig bestaan van de Keyser ook met een “revue” te vieren, was dit precies de bedoeling: de polder al zingend, spelend en genietend bij elkaar brengen. In de corona-tijd was veel stilgevallen, vooral ook de sprankeling van samenwerking over de hokjes heen. Dat samengaan stond centraal in het verhaal van Blitskikker en het samenkomen van velen, ook na-kletsend na de voorstelling was een groot goed . . .

Inmiddels ligt Blitskikker weer ‘ver achter ons’. In juni sloten wij het 40-dagen-project van dit jaar af, met medewerking van de band van het Leger des Heils uit Amsterdam. Ook verdere activiteiten liepen af. Ook de Beemsterkerk gaat in de zomer wat ‘op zomerreces’. Wat rust doet goed om eind augustus weer alles op te pakken voor een nieuw seizoen.

Niet dat er deze weken niets gebeurt. Er moest hard gewerkt worden op de erven van kerk en kapel om de gevolgen van storm Poly op te ruimen en sowieso om de erven bij te houden. En er stormde meer. Wij namen de afgelopen weken afscheid van trouwe gemeenteleden en wij bezochten en bezorgden bloemen bij wie in ziekenhuis of elders revalideren en aansterken. Volgende week vieren wij de Beemster Biddag aan het begin van weer een feestweek en eindelijk gaan scholen en bouwvak dan ook met vakantie . . .

INHOUDSOPGAVE

WELKOM IN DE JUNGLE	pg 3
VAN DE KERKENRAAD	pg 7
WAT MOOIE PLAATJES VAN BLITSKIKKER	pg 12
MEELEVEN MET LIEF EN LEED	pg 13
BIJ DE KERKDIENTEN	pg 16
KERKDIENTEN	pg 18

SLUITING volgende kerkbode 27 aug. **UITKOMST** 31 augustus Copij: nicoschroevers@gmail.com.
VERSPREIDING EN PROBLEMEN: Aagje Pronk Zuiderpad 65, 1461 BS ZOB, 0299-427 010

KEYSERKERK & KEYSERIN

Middenweg 148
1462 HL, Middenbeemster

PASTORIE

Middenweg 183
1462 HJ Middenbeemster

Z-INN KAPEL

Pr. Wilhelminasingel 39
1461 AL Z.O. Beemster

KERKELIJK BUREAU

kerkelijkbureau@beemsterkerk.nl
Middenweg 148, tel. 0299 – 681393
open: maandag 09:00 – 11:30

KERKENRAAD

Scriba Paula Roelen (paularoelen@gmail.com)
Voorzitter Beheercollege: Remo Strijker,
remostrijker@classiclimo.nl

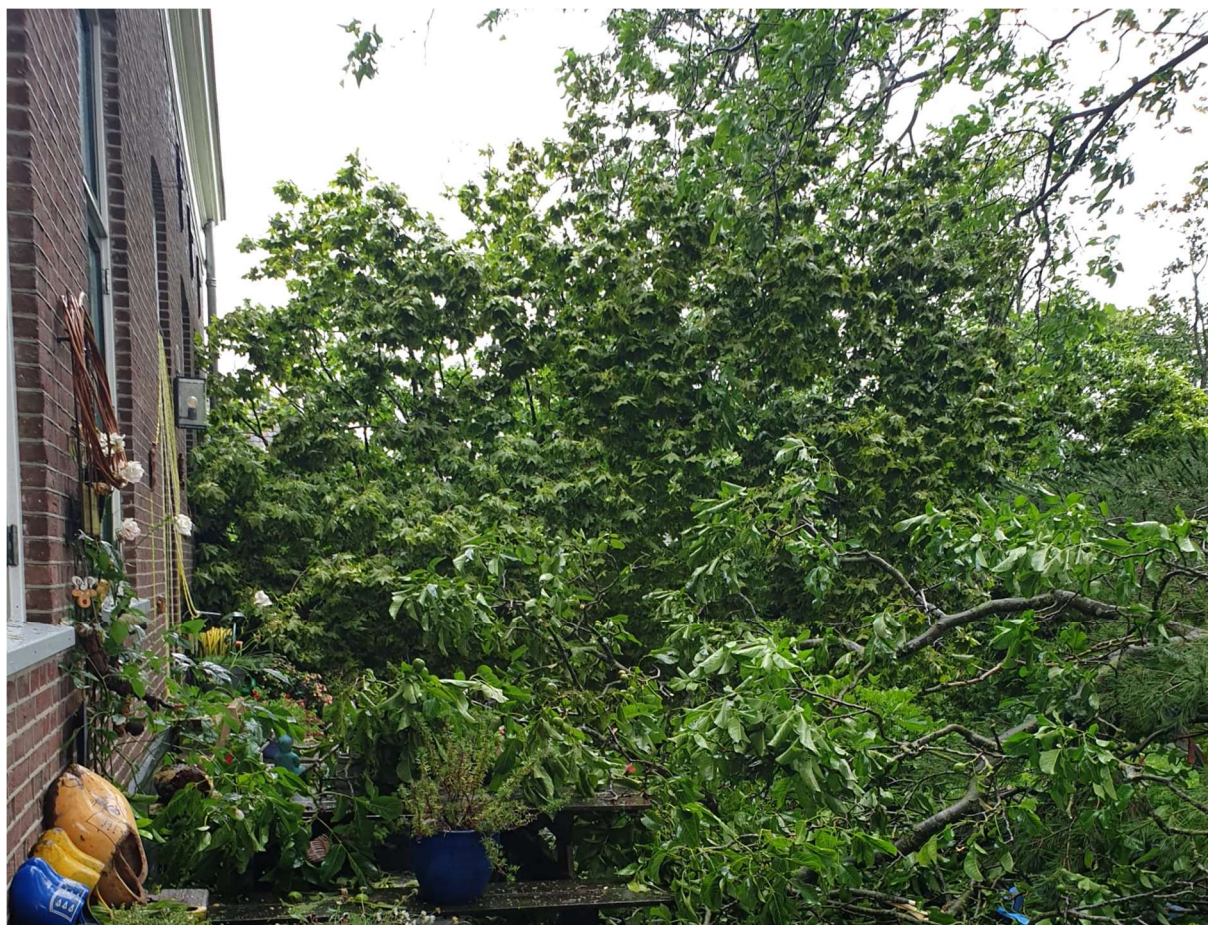
PREDIKANT (& verhuur)

Ds Nico Schroevers, 0299 – 681403
nicoschroevers@gmail.com

REKENINGEN PROT. GEMEENTE BEEMSTER

Kerkelijke Bijdrage/gift: NL33 RABO 0342 3014 03
tnv Kerkvoogdij PKN Beemster

WELKOM IN DE JUNGLE . .

Iets van de jungle in de pastorietaan

“Welkom in de jungle!” Dat gevoel had ik, toen wij zondag 9 juli terugkwamen in onze tuin. Een tuin die wij bijna paradijselijk hadden achtergelaten. Het koude natte voorjaar en de warme maand juni hadden alles op een zachte manier in bloei gebracht. Het zag er schitterend uit – een paradijsje dus. “God zag dat het goed was.”

En dan afgelopen zondag. Wij waren gewaarschuwd! Met belletjes, appjes, zelfs met een filmpje. Maar als je het dan live ziet is het toch nog anders. Lieve mensen hadden het voorpad al opgeruimd, maar de hele achtertuin was bedekt met takken. Twee bomen vanaf de Kerkhoflaan lagen met hun grote kruinen in de tuin. Doe daar nog wat boomgrote takken van de andere bomen bij en je hebt de jungle die wij aantreffen. Ik moest de kettingzaag erbij pakken om überhaupt met onze bagage bij de achterdeur te komen: Welkom in de jungle! En onder dikke bomen en takken verborgen: Onze zithoek, een parasol, kleine boompjes, planten in bakken en de droogmolen, verwrongen als moderne kunst. Welkom in de jungle.

Waarom benoem ik dit uitgebreid? Niet om zielig te doen of om te klagen. De bomen hadden ook op het huis kunnen vallen, op auto 's, of nog erger op mens en dier. Onze tuin leek verwoest, maar wij hadden wel net tien heerlijke dagen achter de rug. En wij kwamen gezond en wel weer thuis. Ik benoem het dus niet om zielig te doen. Wel omdat het beeld van de jungle mij fascineert.

Vanuit mijn kindertijd is het beeld van de jungle iets magisch. Als kind was die jungle er al een donker stuk bos met overal bomen. En dan niet in mooie rijtjes, maar zonder patroon door

elkaar heen. Oude bomen met lage takken, waar je in kon klimmen, en daartussen kleinere bomen in alle soorten en maten. En dat je dan soms over gevallen bomen moest klimmen of jezelf tussen laaghangende taken moest wurmen.

Enge beesten had je in Zeeland niet. De stukjes bos waar ik als kind in speelde waren ook nooit zo groot dat je gevaar liep erin te verdwalen. Dus de jungle stond nooit voor eng en gevaarlijk. Wel voor onoverzichtelijk en een beetje magisch. Met de oerkracht van de natuur overal present.

Ik kwam dat beeld van de jungle voor het eerst weer een keer tegen vele jaren geleden bij een duurzaamheid-symposium van de Rotaryclubs uit de regio, gehouden in de Purmaryn. Dat was toen een heel optimistische dag. Duurzaamheid was nog geen politiek beladen en op die dag vertelden technische mensen uit het veld over de nieuwste snuffjes op het gebied van duurzaamheid: Beter zonnepanelen, warmtepompen, noem het allemaal maar op.

Ik kan mij ook nog goed de belg Gunter Pauli herinneren die vertelde hoe hij met zijn blauwe economie prachtige dingen realiseerde: landbouw op koffieprut, huizen uit bamboe en papierfabrieken die werken met afgedankte plastic flessen en steengruis.

Prachtige projecten. Hij creëert ze nog steeds . .

Een ecologisch schip, één van de laatste grotere projecten van Pauli

Er was die dag ook een jonge filosoof die iets vertelde over de jungle, maar dan als beeld. Hij zei: onze vertrouwde wereld is langzaam aan het veranderen in een jungle! Hij zei dat niet om bang te maken, of om te zeggen, dat vroeger alles beter was. Hij benoemde alleen wat hij waarnam: digitale processen, de opkomst van steeds meer internationale bedrijven, machtig als regeringen. De snelheid van veranderingen op allerlei terreinen en de complexiteit van dingen. Dat alles veranderde de wereld in een onoverzichtelijke jungle.

Ik vond dat destijds al een intrigerend beeld, maar dat speelde dus de afgelopen dagen ook wat meer door mijn hoofd. De wereld als jungle. Niet alleen onze tuin. Ook een regering die zomaar valt. Oorlogen, niet alleen meer ver weg, vluchtelingen die bij bosjes verdrinken. De heftigheid van het weer, de heftigheid van meningen. Of van het leven zelf, waarin van alles kan gebeuren. De ene dag ben je gezond, gelukkig samen. Een volgend moment ziet alles er anders uit.

De wereld niet als een soort tuin om steeds mooier te maken, maar eerder als een jungle, waar je overeind moet blijven.

Diezelfde jungle zit dus ook verborgen in het scheppingsverhaal zelf. Als God op de vijfde dag de vogels en de vissen scheidt, dan scheidt hij niet alleen de goudvissen en de aalbare dolfijnen, maar ook haaien en kwalen. Zelfs grote zeemonsters, een krokodil is er niets bij. Toch klinkt er dan op het eind: "God zag dat het goed was."

Ook in den beginne was de wereld niet alleen een mooie, lieve, veilige tuin. Het was ook een plek waar je moest oppassen. Er school van alles onder de oppervlakte van het water. En niet alleen dat. Het water kan ook als een bewegende muur alles wegdrücken wat het tegenkomt. Of water trekt zich tientallen meters onder de grond terug en laat alleen gortdroge, gebroken aarde achterlaten. Welkom in de jungle.

Nog één verhaal erbij. Toen Marie en ik ooit het voorrecht hadden om voor een kerkelijke bij-scholing een grote stad in India te bezoeken snapte ik voor het eerst dat yoga daar geen luxe is, maar absolute noodzaak om in die jungle van herrie en prikkels overeind te blijven. Dat gevoel

heb ik gaandeweg ook gekregen bij wat wij hier in onze kerken proberen hoog te houden. Geloof is geen luxe. Van wat nadenken over dingen, terwijl je leven prima op orde is. Geloven - en dat is ook op zondagmorgen wat zingen, bidden, en elkaar spreken bij de koffie - is ook overeind blijven in een wereld waarin van alles gebeurt. En waarin je soms zomaar vanuit je paradijsje in een jungle terecht kunt komen. Met leven wat je niet kunt overzien. Laat staan, dat je er grip op hebt.

En toch zegt God ook bij die jungle dat het goed is. Niet goed, omdat het fijn aanvoelt. Ook niet goed, omdat het wel allemaal wel even goed zal komen. Het is goed omdat je niet alleen zult zijn. God is er! Vooral ook in de chaos. In kracht en relativiseringsvermogen van binnenuit. Als een vogel die een nieuwe morgen aankondigt, en in goede mensen om je heen!

Het is aan ons om dat met elkaar hoog te houden. Dat de jungle ons niet alleen verleidt tot wanhoop of tot hard jungle-gedrag om jezelf zo nodig ten koste van alles en iedereen overeind te houden. Maar dat het onoverzichtelijke van het leven, en het soms ongrijpbare van ons geluk ons des te dieper doet vertrouwen op de zachte kracht die in ons leeft, en dat het ons nog stimuleert om met goede mensen te delen en te helen.

Zondag kwamen wij terug in de jungle. Maar toen de kettingzaag was opgeruimd hebben wij nog wat gegeten, zijn op tijd naar bed gegaan, en hebben de volgende dag met veel hulp onze tuin weer tevoorschijn gehaald. Dat wil niet zeggen dat de jungle weg is, maar met Gods goede kracht, in ons en leven delend met el-

kaar, ups en downs, kunnen wij veel aan dan wij weten.

VANUIT DE KERKENRAAD

De maand juni stond in het teken van het theaterspektakel BLITSKIKKER. Maar liefst zeven keer werd het stuk voor publiek uitgevoerd, telkens voor volle en tevreden zalen. En buiten scheen de zon uitbundig en gaven de bomen, nog niet verwaaid, voldoende schaduw.

Toen wij planden om het 400 jarig bestaan van de Keyser ook met een "revue" te vieren, was dit precies de bedoeling: de polder zingend, spelend en genietend bij elkaar brengen. In de coronatijd was veel stilgevallen, vooral ook de sprankeling van samenwerking over de hokjes heen. Dat samengaan stond centraal in het verhaal van Blitskikker en het samenkomen van velen, ook nakletsend na de voorstelling was een groot goed . . .

Bruid en bruidegom bleven stralen, al moest de harmonie binnen en tussen hun families van verre komen. Dominee Mart moest ook wennen aan het circus in zijn Keyser, maar uiteindelijk leefde iedereen lang en gelukkig en genoot van de taart door kinderen versierd . .

Van alle festiviteiten rond 400 jaar Keyser moest de theatervoorstelling de meest uitbundige worden. Bijna twee jaar lang is er hard aan gewerkt om dit mogelijk te maken. Het begon met Cara Stolp die de vraag of zij bereid was om zo iets te regisseren beantwoorde met: "Ja, ik wil!". Cara 's maatje Ank Purmer kwam erbij. Peter Heerschop als eerste medebestuurder . .

De weg naar een eigen stichting was betrekkelijk lang. Wij wilden het liefst gebruik maken van een bestaande stichting. Zo eenvoudig kwamen wij er niet vanaf. Uiteindelijk hebben wij een nieuwe stichting opgericht: Prachtige Polder Producties. Een stichting om mooie dingen mee te organiseren die over de verenigingen heen mensen bij elkaar te brengen. Blitskikker zou de eerste proeve worden.

Januari 2023 moest alles gereed zijn om met een ploeg spelers, zangers en musici aan de slag te kunnen gaan. Dat lukte. Gerard Kooistra schreef het stuk met veel inbreng van Cara en anderen. Cara had zelfs enkele interviews gehouden met Beemsterlingen en Purmerenders die in de jaren 60/70 getrouwd zijn. Want Blitskikker moest een bruiloft worden van een blitse, stadse bruid met een polderkikkerige bruidegom. De jaren zestig speelden een rol, omdat ze evenals de huidige tijd een periode van omwenteling was. Met al snel iedereen in zijn eigen hokje . .

Glenn Liebaut werd gevraagd om zich om de muziek te bekommeren en muziek was er. Een kinderkoor, een band, een trommelkwartet. Er werd gezongen, met gitaar en met band, en op allerlei momenten klonken er verdere geluidseffecten.

Bartel Meyburg ging aan de slag met het decor. De kerk moest verduisterd worden. Deels met witte doeken, deels met twee mooie foto 's. De kerk moest herkenbaar zijn en toch ook anders. Zo werd er overdwers gespeeld op twee podia.

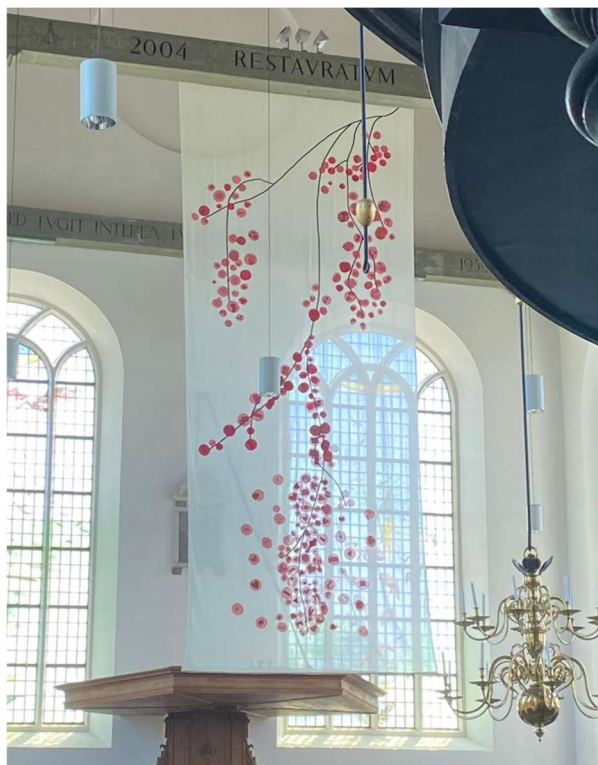
De spelersgroep moest zo divers mogelijk zijn en het stuk moest niet alleen in de kerk spelen, maar al beginnen buiten op het marktplein. Aldus geschiedde. Onder een heerlijk zonnetje

kwam iedereen aan en begon het feest. De Fanfare speelde alsof ze aan het oefenen was voor de Purmerade. Het kinderkoor speelde al zingend oud-Hollandse spelletjes. Voor iedereen was er koffie en lekkers en in optocht ging de hele meute de kerk in . .

Daar speelde Jan Maarten Koeman op het orgel en hij begeleidde de kinderen van het Kinderkoor die in het stuk de klas van “juf Coba” vormden. Vervolgens rolde het stuk verder. Er werd gelachen, gemopperd gehuild en gelachen, gevochten en gedanst. Engelen brachten af en toe een stuk geschiedenis in het geheel . . . en aan het eind leefde iedereen lang en gelukkig.

Als bestuur van de Beemsterkerk zijn wij heel blij dat wij dit in verbondenheid met de polder en samen met de stad en de regio waar wij deel vanuit maken konden organiseren.

KUNSTDOEK

Het hing al in de weken van Blitskikker, maar nu komt het pas echt tot zijn recht. Het doek wat kunstenaar Marieke Greeve samen met kinderen van de basisscholen van Beemster heeft gecreëerd. Onder de rode ballen zit iets wat voor de kinderen te maken had met het thema liefde.

DOOPDUIF

Ook de grote doopduif met daaraan de duifjes van de dopelingen hangt weer. Zo zijn na de restauratie van de eerste drie maanden ook de laatste puntjes op de i gezet.

DOOPDUIFJESDIENST

Zondag 10 september is er weer een doopduifjes-dienst. Wij geven dan de duifjes die jaren in de kerk gezweefd hebben over aan de dopelingen. Vorig jaar lukte het niet om een datum te vinden waar iedereen kon. Nu voegen wij wat jaren samen.

BEEMSTER BIDDAG & DE FEESTDIENST 400 jaar KEYSER

400 jaar geleden werd de kerk eind juli voor het eerst in gebruik genomen. Die zomer weken waren destijds de tijd om feest te vieren. In onze tijd is dat wat anders. Eind juli is de tijd waar veel mensen op vakantie zijn. Natuurlijk is er de Beemster Biddag als dag waarin zowel het begin van de polder alsook het begin van onze Keyserkerk in doorklinken. Maar wij zouden dit jaar de Biddag op het IJbaanterrein vieren. Daarom hebben wij gekozen voor 17 september als datum voor de feestdienst. De laatste weken werd duidelijk dat de Biddag op de IJbaan niet door kan gaan omdat daar niet gevoetbald wordt en dus ook geen tribune geplaatst wordt. De Biddag zal daarom dit jaar in de kerk plaatsvinden. De Feestdienst blijft staan op 17 september.

**BEEMSTER BIDDAG 2023,
23 Juli 10.00 KEYSERKERK**

“Buiten het paradijs leer je elkaar kennen . . !”

**Met het Beemster Koper Ensemble
& solozang van Femke Leek, Fransje Christiaansen en
Monique Schoorl**

**FEESTDIENST 400 jaar KEYSER,
17 September 10.00 KEYSERKERK**

**“Jaren des ondersheids”
met solisten en instrumentalisten
en wat mooie verrassingen . .**

NOG MEER 400: BLOEIENDE ZERKEN & BOEIENDE VERHALEN

De bloemenkunstenaars van Ranonkel brengen op de OPEN MONUMENTENDAGEN op **9 en 10 September** wat zerken en graven tot bloei. Met mooie arrangementen lichten ze iets van de geschiedenis en van de verhalen van enkele oude zerken in en om onze Keyserkerk op. Liep je er tot nu toe vaak achteloos over? Mooi er nu even bij stil te staan.

Op **zaterdag 14 Oktober** vindt 's middag een klein symposium plaats. Drie boeiende sprekers geven vooral de beginjaren van de Keyserkerk wat kleur en reliëf. Hoe zat het ook alweer in die tijd met Remonstranten, Contra-Remonstranten? Hoe speelden Staatsgezinden en monarchisten daar een rol in? Wat was Hendrick de Keyser nu echt voor iemand en hoe past zijn kerk in de bouwkunst van die tijd? Om de verhalen wat muziek en hier en daar nog wat nieuwtjes . .

NOG MEER 400: DE KEYSER ALS TATORT & EEN SPRANKELENDE GLOSSY

Wij ronden de festiviteiten van dit feestjaar af met een spannend boek geschreven door Peter Leek. Het speelt zich af in onze tijd en in en om de kerk, met een prominente rol voor de stovenkamer. Daar heeft namelijk een moord plaatsgevonden. De kerk als plaats van delict ('tatort').

1 December, op de Beemster dag van werelderfgoed willen wij tenslotte een sprankelende glossy presenteren met artikelen van o.a. Marie-Christine Koestal, Francien ter Velde, Paula Tuinder, Geert Heikens, Mark van den Eerenbeemt en Kees van Vlaanderen. De fotografie komt

van de hand van Dennis A-Tjak. De glossy wordt een mooie mix van hedendaagse verhalen en interviews rond een aantal mooie verhalen over De Keyser, Fabritius, Wolff en enkele andere grote namen uit de geschiedenis van de Kesyser . .

AFSLUITING VAN HET LEGER DES HEILS PROJECT

In de weken op weg naar Pasen hoorden wij mooie verhalen van projecten van het Leger in Amsterdam. Wij hebben toen ook vijf weken lang gecollecteerd voor maaltijden en voor nieuwe potten en pannen om die maaltijden in te bereiden.

18 Juni hebben wij die collecte feestelijk overhandigd.

FINANCIËN tot en met Pasen

Kerkelijke bijdrage	€ 44.819,--	Overige giften	€ 370,--
Solidariteitskas	€ 2.007,--	Collecte	€ 8.913,--
Kerkbode	€ 130,--		

Dank voor alle bijdragen!

Veel van wat in de kerkbode staat, staat ook in de wekelijkse nieuwsbrieven. Daarin staat het wat korter, maar wel "vers en actueel". In de nieuwsbrieven communiceren wij ook de nieuwtjes die niet kunnen wachten. Iets feestelijks, iets bijzonders, een vraag die niet kan wachten, of de precieze datum en tijd voor iets wat niet eerder voorzien was. Eén mailtje aan Marie is voldoende om de nieuwsbrief te ontvangen: marie-luise-dow@quicknet.nl

DE BOUW VAN DE APPARTEMENTEN VORDERT GESTAAG

Er gebeurt verder nog niet zoveel op de nog onbebouwde percelen van de Keyserwijk, maar de appartementen die wij als kerk daar bouwen vorderen gestaag. Het dak zit er op, er wordt gemetseld en in de appartementen gebeurt ook al van alles. Makelaar Tromp heeft inmiddels

een mooie brochure gereed. Iedereen die interesse heeft kan zich graag bij de makelaar melden. De eerste gegadigden hebben dat al gedaan, dus het advies is: wacht niet te lang.

Er worden nog wat balkons inge-hesen.

NOG WAT MOOIE PLAATJES VAN BLITSKIKKER

De familie van de bruid arriveert op het markplein. De dominee is nu al wat overvraagd. Zijn katholieke collega's hebben wel zin in een feestje. Engelen lichten de lange geschiedenis op...

De auto van de bruidegom deed het niet. Uiteindelijk moet een trekker uitkomst bieden. Moeder baalt, zeker ook van haar hippie-foon, die ook in de kerk flink buiten de lijntjes kleurt. De kinderen zingen als engelen en boerin 'Helen Köhne' moppert over ambtenaren en regeltjes

MEELEVEN IN LIEF EN LEED . .

Een fijne zomer gewenst! Extreem weer is het gelukkig niet altijd en niet overal. Geniet vooral ook van wat rust en ruimte . .

Het was goed om er even tussenuit te zijn. Om de gemeentereis van volgend jaar voor te bereiden reisden wij af naar Zittau, Görlitz en omgeving. Dat is nog net Duitsland, op de grens van Polen. Het leven was daar goed. Wat rustiger en eenvoudiger dan hier. Zeker in Poolse dorpen was het alsof je af en toe wat terug ging in de tijd. Dat is overzichtelijk en dat deed goed.

Wij vertrokken wel met de wetenschap dat **Guur Hartog - Marees** was overleden. De dag ervoor was Nico er nog. Zij overleed sneller dan verwacht. Het was goed om dat afscheid nog te hebben. Al die jaren leefden Guur mee met onze gemeenschap en met ons. Vele jaren vanaf het begin van de Zuiderweg, vlakbij Spijkerboor. De laatste jaren vanuit haar huisje aan het Beatrixpark en op het eind vanuit de Molentocht in Purmerend. Met de Beemster had Guur iets dubbels. Ze genoot van de polder en soms ook weer niet. Helemaal thuis was zij er nooit. Thuis had zij zich wel altijd gevoeld in haar ouderlijke huis, en natuurlijk bij haar gezin en familie, en in kerk en kapel. Dat zei ze altijd, en dat was een groot compliment. Zij is bijna 100 geworden. Haar hoofd bleef helder en zij vond het heel lang fijn om te praten over boeken, reizen en over de

plekken en de mensen uit haar leven. Zij bleef ook belangstellend. De laatste jaren waren wel eenzaam. Haar kinderen en kleinkinderen bleven haar trouw bezoeken, maar van haar vriend(inn)en was niemand meer over. Dat miste zij. Fijn dat zij nu haar rust heeft.

Overleden is ook **Ada van de Veen – Van Hensbergen**, echtgenoot van Bert van de Veen. Samen met Bert heeft zij decennialang schuin tegenover de kapel gewoond. Daar bezochten zij de kerkdiensten heel lang bijna wekelijks. Ada schonk koffie mee en Bert heeft sowieso een levenlang heel veel meegedaan. Tot hun gezondheid hen wat in de steek begon te laten. Lopen werd moeilijker. Maar zij bleven betrokken. Omdat zij meer zorg nodig had is Ada enkele tijd geleden verhuisd naar de Triton in Purmerend. Dat was voor beiden goed. Ada kreeg de zorg en Bert hoefde die iets minder te geven. 2 Juli is Ada daar overleden. Het was goed. Zo stond het ook op de kaart. En Bert zullen wij niet vergeten.

Overleden is **Geer Jonker**, moeder van Anneke Jonker van de drogisterij in Middenbeemster en echtgenoot van Jan Jonker. Al eerder overleden. Aan het begin van onze tijd in Beemster namen ze ons mee naar een West-Friese eetgelegenheid, zodat wij als 'stadters' wat konden wennen aan het platteland. Elke keer als ik de toren bestijg wijs ik op de balk waarin Jan Jonker tijdens de oorlog zijn naam ingekrast heeft terwijl hij dienst op de toren had: 6 juni 1943.

Bert en Anita Verkade hadden tijdens de afsluitingsavond van Blitskikker amper een bedankje gekregen voor alle inzet en flexibiliteit of het bericht kwam binnen dat één van Bert 's broer Nico plotseling overleden was. Sed fugit interea . . . ondertussen vliedt de vluchtige tijd. Goed nieuws was er voor onze kosters ook, zoon Dennis heeft een kind gekregen! Ook Ursula van Rijn is oma geworden van een gezond kleinkind, en Henk en Barbara Hanenburg ook. Proficiat!

Schrikken was het toen wij hoorden dat **Ralph Vermeer** is opgenomen in het Dijklander met o.a. hartklachten. **Nico Rutz** revalideert daar van een herseninfarct wat hij kreeg tijdens zijn vakantie. Na een lange, oncomfortabele rit in een ambulance is hij in Purmerend aangekomen en moet daar nu hard werken voor een plekje in Heliomare. Om daar verder te revalideren. En daarbij moet hij dan samen met Netty verwerken dat je leven zozeer op zijn kop is gezet. Wij wensen hen veel sterkte.

Jan Bosman, partner van Pieta Schipper, revalideert alweer een poosje bij Pieta. Snel gaat het niet, als het maar gestaag gaat.

Barbara Visser heeft eindelijk haar heupoperatie gehad waar zij zolang op moest wachten. Zij revalideert nu in de Novawehere.

Johanne Been, goede vriendin van Pieter Boonstra en spreekster namens het Leger des Heils in ons 40-dagen-project kreeg gelukkig een heel goede uitslag na haar operatie. Ook haar wacht nu een flinke revalidatie. En dat is harder werken dan je denkt.

Jan Duin is al bijna weer uit gerevalideerd. Het ging allemaal heel voorspoedig. De operatie en het traject erna. Nog niet alles gaat even snel. Fietsen is nog lastig, maar de actieradius komt terug en de blik gaat weer een heel stuk verder vooruit.

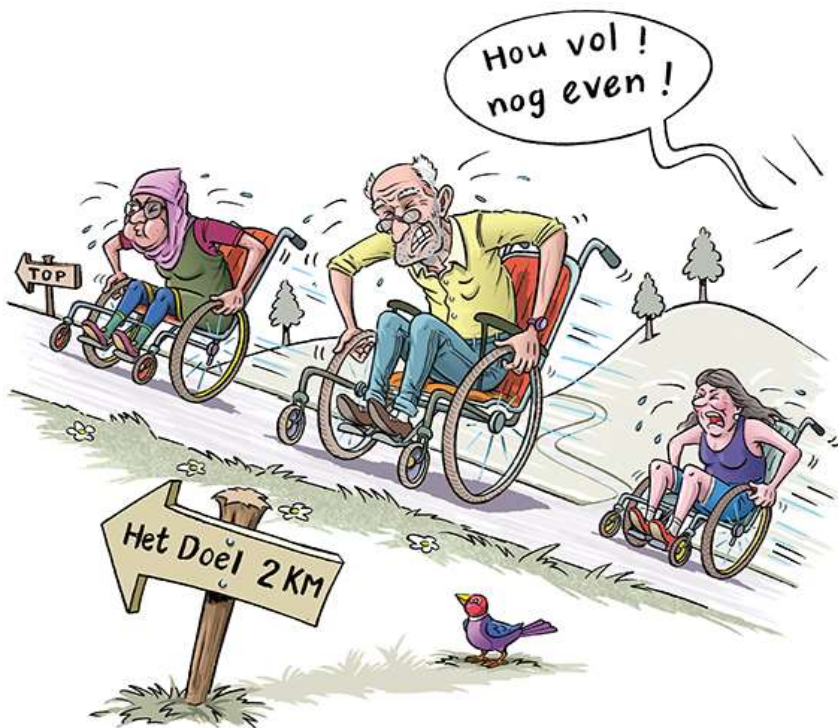
Wij hebben als Beemsterkerk bloemen bezorgd bij **Patricia van der Linden** en bij **Roland Bock**. Hun winkels, respectievelijk Ins en Outs en Novalux gaan binnenkort dicht. Zoveel jaren waren ze een trefpunt en gaven ze kleur aan de reuring op de buurt. Daarvoor ook onze dank.

Bloemen gingen ook naar **Paula Roelen** en naar **Bert Bakker**. Bert geniet al van zijn nieuwe stek. Paula kijkt er met veel plezier naar uit. Het duurde even, maar het is gelukt! Paula blijft overigens zichzelf maar wel onder een andere naam: Paula Roelen. Daarmee verandert ook het mailadres van de scriba: paularoelen@gmail.com.

In Alkmaar hebben wij bloemen bezorgd bij **Gerda Appelmelk**. Zij is een poosje gelden vanuit Zuiderhof verhuisd naar een plek met meer zorg. Zij moet nog wel erg wennen.

Vrijdag 30 juni organiseerden wij met de musici Maria Jesus Moreno, Esther van der Ploeg, Anne-Linde Visser en Cécile Chartrain **een klein Benefiet** voor Oekraïne in de Keyserkerk. Goed om erbij stil te staan dat de oorlog daar nog steeds duurt.

REVALIDEREN IS HARD WERKEN!

Mijn pijn in ons hart tot slot nog wat woorden over **vluchtelingen** in onze wereld. Geen gemakkelijke statement vanuit de zijlijn. Maar als je mensen daar in de woestijn ziet zitten met telefoons kapot gemaakt, en zonder eten en drinken. Als je je probeert voor te stellen hoeveel mensenkinderen er ook deze zomer weer zullen verdrinken. Dat moeten wij met elkaar toch anders kunnen organiseren . . .

Groot zijn je ogen

**Groot zijn je ogen, klein zijn je kansen.
Enkel op blote voeten heb jij leren dansen.
Bloot, stinkend, helemaal kapot.
Jij weet niet beter, dit lijkt je lot.**

**Groot zijn je ogen, korsten op je hoofd.
Klitten in je haar, gevoelloos, verdoofd.
Vocht van veel tranen, je kent veel verdriet.
Maar water van een douche, dat ken je niet.**

**Groot zijn je ogen, pijnlijk de wind.
Bitter is de kou, die zijn weg naar binnen vindt.
Dit kleine hokje, te kaal, te klein,
moet voor het gezin een plek van overleven zijn.**

**Groot zijn je ogen, een jas, veel te wijd.
Jij bent er blij mee, voor mode is geen tijd.
Het is je trots, gekregen, zomaar.
Afzender onbekend, jij ontzettend dankbaar.**

**Groter worden je ogen, breder wordt je lach,
wanneer je hoort, dat je naar school toe mag.
Klein zigeunerkindje, misschien heb je het nooit
geweten,
maar God geeft via vele wegen onderwijs, liefde en
eten.**

“Meeleven met lief en leed” staat vaak ook wekelijks vermeld in de nieuwsbrief. Geef u daarvoor op bij Marie. In verbondenheid, Marie en Nico Schroevers

BIJ DE KERKDIENTEN VAN DE ZOMER

De komende weken staan de zogenaamde scheppingsverhalen centraal. Die verhalen blijven fascineren. De bijbel begint met het zogenaamde priesterlijke scheppingsverhaal. Dat is het grootse verhaal met veel herhalingen over de zeven dagen van de schepping, waarbij God rustte, vakantie nam, op de zevende dag. Het priesterlijke verhaal kun je met veel toeters en bellen vertellen. Met telkens een alg van de gong als het weer avond wordt en morgen. Een nieuwe dag begint. En God zag dat het goed was.

Zondag 16 juli lazen wij met name het verhaal van de vijfde dag, waarop God alles scheidt wat vliegt in de lucht en wat zich beweegt onder het oppervlakte van het water.

En dan heb je ook nog vliegende vissen . .

Het tweede scheppingsverhaal, wat in genesis 2 begint, is een heel ander verhaal. Qua sfeer is het veel meer iets om bij een houtvuurtje te vertellen. In het eerste scheppingsverhaal komen eerst de dieren op het toneel en dan pas de mens. Het tweede verhaal begint met de mens, en de dieren komen pas op het toneel als die mens zich ook in de mooiste tuin die je kunt voorstellen toch wat moederziel alleen voelt. Dan komt God met de dieren op de proppen als mogelijke maatjes van de mens. Maar echt gelukkig is die pas met vlees van zijn vlees. Tegenwoordig zijn er juist een heleboel mensen die helemaal tevreden zijn met hun viervoeter..

Het zijn ook die scheppingsverhalen die als eerste zijn uitgebeeld op het zogenaamde vastendoek, of hongerdoek van Zittau. Zittau is een klein Duits koopmansstadje vlakbij de grens van Polen, In de DDR-tijd verloor het veel van zijn glans. En na de omwenteling van 1989 verloor het, zoals veel van die stadjes in het oosten van Duitsland, ook nog eens veel van zijn werkgelegenheid. En daarmee van zijn vooral jonge mensen. Maar gelukkig, nu krabbelt het weer wat op en zij hebben een van de drie grootste hongerdoek ter wereld, ongeveer 8,5 x 7 meter.

Het doek stamt uit 1472 en het bestaat in totaal uit 90 plaatjes. Het eerste plaatje is het begin van het eerste schepingsverhaal. Het vijfde plaatje is de vijfde scheppingsdag, waar God de vogels en de vissen schept . . .

De afbeeldingen op het middenstuk van het doek zijn nauwelijks meer te zien. Dat komt omdat Russische soldaten in 1945 stukken van het doek gebruikten voor een zelfgemaakte sauna. Daar wordt zo 'n doek niet beter van . .

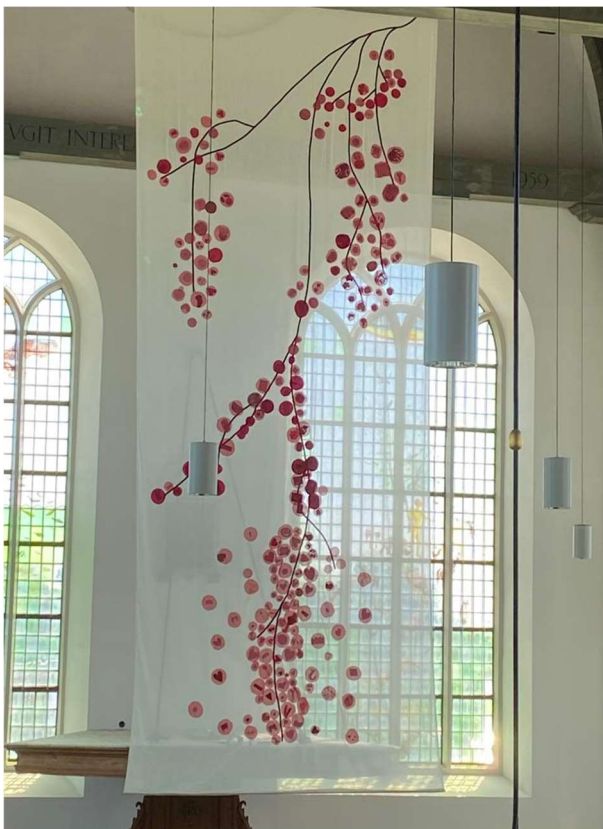
Zondag 23 juli, Beemster Biddag: Buiten het paradijs leer je elkaar kennen

De Biddag sluit aan bij het 10-de plaatje van het doek. Adam en Eva worden uit het paradijs gezet. Wat doe je dan? Treuren om wat niet meer is? Bij de pakken neerzitten. Of? Suzanne Beentjes komt iets vertellen over haar werk in Tanzania en heeft een kleine verkoop hiervoor.

Zondag 30 juli, Beemster Biddag!! – Beren op de weg

Wij sluiten een kleine serie van diensten rond het doek van Zittau af met het verhaal waarmee het doek het Oude Testament afsluit (het laatste plaatje van de 5-de rij): de verkenning van het beloofde

land. Wat kom je daar tegen? Beren op de weg? Dans met ze . . !

**OPEN MONUMENTENDAG 2023
“LEVEND ERFGOED**

9 en 10 september, 13.00 – 17.00

Bloeiende zerken & een doek vol liefde

Harry en Ronald van Ranonkel gaan voor deze dagen de zerken in de kerk een metamorfose geven met bloemen. Even iets van de verhalen van de zerken op een andere manier vertellen!

Marieke Greeve, de ontwerpster van het doek wat het jubileumjaar in de kerk hangt, zal die dagen in de stovenkamer een kunstwerk presenteren wat zij speciaal voor dit weekend maakt. Het gaat om een installatie met textiel, waar kleur en materialiteit centraal staan. De installatie zal verrassend zijn en een spannende dialoog aangaan met de ruimte van de stovenkamer, die van oudsher bedoeld was om je op te warmen.

Op **zaterdag 9 september om 16.00 uur** is de openingsborrel met een hapje en een drankje en limonade voor de kinderen. Marieke zal dan ook het doek toelichten en iets vertellen over het project 400 jaar Keyserkerk.

KERKDIENTEN IN KERK EN KAPEL

De diensten van de Beemsterkerk vinden zowel in de Keyserkerk als in de Z-INN Kapel plaats. Hou het schema er bij zodat u niet bij de verkeerde deur staat 😊

ALLE DIENSTEN ZIJN ALTIJD LIVE TE VOLGEN

EN TERUG TE ZIEN OP:

KERKDIENTSGEMIST MIDDENBEEMSTER (ook die in de Kapel!)

23 juli	BEEMSTER BIDDAG Met Koper Ensemble Beemster Femke Leek, Fransje Christiaansen, Monique Schoorl, Solozang & koffie in en om de kerk	10.00 KERK!!
30 juli	ZOMERDIENST – einde Feestweek met Femke Leek, solozang	10.00 KERK
6 aug.	DIENST met gastpredikant Wessel Westerveld	10.00 KAPEL
13 aug.	DIENST met gastpredikant Grete Verhey	10.00 KERK
20 aug.	DIENST met gastpredikant Grete Verhey	10.00 KAPEL
27 aug.	FEESTELIJKE ZOMERDIENST met Femke Leek, solozang	10.00 KERK
3 sept.	STARTONTBIJT 2023 Voor het eerst weer in de kapel! Iedereen van harte welkom!	9.00 KAPEL
10 sept.	DOOPDUIFJESDIENST	10.00 KERK